

חניך חדש

בתוך: איך לאהוב ילד – פנימייה

מאת: יאנוש קורצ'אק, כתבים כרך א', עמ' 119-120
תרגום: אורי אורלב

גזזת את שערותי, את צפרנני, רחצת אותי, החלפת את בגדי – וכבר הוא דומה לכולם.

כבר יודע אפילו לקוד קדה, לא אומר "רוצה" אלא "בבקשה"; זר אם יפגוש, הוא יודע שצריך לברכו לשלום. בחגיגה ידקלם שיר קצר; ינגב נעלים מרפשות; לא ירק על הרצפה; יקנה את האף בממחטה.

אל תשלה את עצמך שמחקת אצלו זכרונות אפלים, השפעות רעות, נסיונות כואבים. אותם ילדים נקיים, לבושים בגדים נקיים, ישארו זמן רב מעוכים, דוויים, דהויים – יש פצעים מזוהמים שצריך לטפל בהם בסבלנות במשך חודשים, וגם אז יותרו צלקות, העלולות לשוב ולהעלות מרסה.

פנימית יתומים היא קליניקה, שם תפגוש את כל לקויי הגוף והנפש, בצד מערכת חסונית חלשה, באשר תורשה חולה מפריעה ומעכבת את תהליך ההבראה. ואם הפנימיה לא תהיה לבית-החלמה מוסרי, אורבת סכנה שתהיה למוקד של מגפה.

סגרת את דלתות הפנימיה על כל הבריחים, אבל לא יעלה בידיך לעצר בעד חדירתם של לחשי הרחוב הרעים, של קולות לא מסננים ואכזריים, של יחסה אותם שנון של הטפות מוסר. המחנך יכול להשפיל את עיניו ולהעמיד פנים כלא יודע, אבל הילדים ידעו בשמץ זדון על אחת כמה וכמה.

